

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2319 Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2319 (ΦΕΚ 19 Α/19-6-95)

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Νοεμβρίου 1991, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική, γαλλική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής :

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

(α) Στην περίπτωση της Ελλάδος:

(i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,

(ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων,

(iii) η εισφορά για τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης που υπολογίζεται στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές (στο εξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου:

(i) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων (l' impot sur le revenu des personnes physiques),

(ii) ο φόρος εταιρείας (l' impot sur le revenu des collectivites),

(iii) ο φόρος επί των αμοιβών διευθυντών εταιρειών (l' impot sur le revenu des tentiemes),

(iv) ο φόρος κεφαλαίου (l' impot sur la fortune),

(v) ο δημοτικός φόρος επιτηδεύματος (l' impot commercial communal) (στο εξής αναφερόμενος ως «φόρος Λουξεμβούργου»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο:

α) ο όρος «Ελλάδα» περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο,

β) ο όρος «Λουξεμβούργο» σημαίνει το έδαφος του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου,

γ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία κεφαλαιουχική εταιρεία,

ε) οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

στ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά από αεροσκάφος το οποίο εκμεταλλεύεται επιχείρηση που έχει την έδρα της πραγματικής της διοίκησης σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από πλοίο το οποίο έχει τον τόπο της νηολόγησής του σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή είναι εφοδιασμένο από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος με ναυτιλιακά έγγραφα, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος ενεργεί μεταφορές αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

ζ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

(i) στην Ελληνική Δημοκρατία τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,

(ii) στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή θα έχει, εκτός αν την ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης.

Άρθρο 4. Κάτοικος

Άρθρο 4. Κάτοικος - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό μόνον όσον αφορά εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σε αυτό ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία· αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς

δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β) Αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλον τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων και

ζ) εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την ανίχνευση φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνον εάν διαρκεί περισσότερο από έξι (6) μήνες.

4. Ανεξάρτητα των ανωτέρω διατάξεων αυτού του άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό διεξαγωγής για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για κάθε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α' έως ε' υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που απορρέει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο - πλην ανεξάρτητου πράκτορα στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6- ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει, και συνήθως ενασκει, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξουσία για να συνάπτει συμφωνίες στο όνομα της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται στις μνημονευόμενες στην παράγραφο 4 οι οποίες, αν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνον επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους

ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο) δεν μπορεί (αυτό και μόνο) να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα), που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη (PROPERTY ACCESSORY) της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων πλοία και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και σε εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μία χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συνεργάζεται τελείως ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.
6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που προέρχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.
7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές - Κείμενο νόμου

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.
2. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται ο τόπος της νηολόγησης των εν λόγω πλοίων ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης επί κερδών πραγματοποιούμενων από τη συμμετοχή σε «POOL», σε εκμετάλλευση κοινοπρακτικής μορφής ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9. Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Άρθρο 9. Συνδεόμενες επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

1.Αν:

α) επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές

επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί θα είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού και φορολογεί ανάλογα κέρδη για τα οποία μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος και τα κατ' αυτόν τον τρόπο περιληφθέντα κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα πραγματοποιούντο από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους εάν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι, οι οποίοι θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε το άλλο τούτο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου, ο οποίος έχει επιβληθεί σε αυτό επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι υπόλοιπες διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών συμβουλεύονται η μία την άλλη, αν παραστεί ανάγκη.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος, που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο, δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) τριάντα οκτώ τοις εκατό (38%) του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων αν η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος Ελλάδας, και

β) επτάμισι τοις εκατό (7,5%) του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων αν η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος του Λουξεμβούργου.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας) τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση, όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή αν παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος, μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μία εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε

κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορούν, όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το οκτώ τοις εκατό (8%) του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται, είτε όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, ιδιαίτερα δε εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, περιλαμβανομένων των δώρων και βραβείων τα οποία συνεπάγονται παρόμοια αξιόγραφα και ομολογίες. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι σύμφωνα με την έννοια αυτού του άρθρου.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σε αυτό και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλον είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανόμενης υπόψη της αξίωσης από χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορούν, όμως, τα δικαιώματα αυτά να φορολογούνται επίσης και στο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά, αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) πέντε τοις εκατό (5%) του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων, αν τα δικαιώματα συνίστανται σε πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή τα δικαιώματα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές.

β) επτά τοις εκατό (7%) του ακαθάριστου ποσού όλων των άλλων δικαιωμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών, ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό

και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και αυτά τα δικαιώματα βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε, τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων που καταβλήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακινήτου περιουσίας, που καθορίζεται στο άρθρο 6 και ευρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας

τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών, που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας, που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14. Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 14. Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες μη εξαρτημένες δραστηριότητες παρόμοιας φύσης φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν αυτός διατηρεί μία τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο κατά το ποσό που ανήκει σε αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 18 και 19 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται από αυτή μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1 αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες κατά το οικείο οικονομικό έτος και

β) η αποζημίωση καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εξαρτημένη εργασία που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών - Κείμενο νόμου

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητά του σαν μέλος του διοικητικού συμβουλίου μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές - Κείμενο νόμου

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από τις προσωπικές δραστηριότητές του που ασκήθηκαν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή, με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σε αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18. Συντάξεις

Άρθρο 18. Συντάξεις - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 19, οι συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες που προσέφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, συντάξεις και άλλα χρηματικά ποσά καταβαλλόμενα σύμφωνα προς την κοινωνική ασφαλιστική νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, μία τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους και

i) είναι κάτοικος του Κράτους αυτού, χωρίς να είναι υπήκοος του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, ή

ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μία τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις, για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20. Καθηγητές και δάσκαλοι

Άρθρο 20. Καθηγητές και δάσκαλοι - Κείμενο νόμου

1. Αμοιβές τις οποίες κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει για τη διεξαγωγή έρευνας ή μελέτης ανώτερου επιπέδου ή για τη διδασκαλία, κατά τη διάρκεια πρόσκαιρης διαμονής που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, σε πανεπιστήμιο, ερευνητικό κέντρο ή σε άλλο όμοιο οργανισμό ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν φορολογούνται στο τελευταίο αυτό Κράτος.

2. Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για τη συντήρηση, εκπαίδευση ή εξάσκησή του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση

Άρθρο 22. Κεφάλαιο

Άρθρο 22. Κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία, η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση, την οποία έχει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από τα προναφερθέντα πλοία ή αεροσκάφη φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας - Κείμενο νόμου

1. Στο Λουξεμβούργο η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:
 - α) Όταν κάτοικος Λουξεμβούργου αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στη Ελληνική Δημοκρατία, το Λουξεμβούργο, τηρουμένων των διατάξεων των υποπα-
ραγράφων b, c, d και e εξαιρεί αυτό το εισόδημα ή κεφάλαιο από τη φορολογία.

β) Όταν κάτοικος Λουξεμβούργου αποκτά εισοδήματα τα οποία σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 μπορούν να φορολογούνται στην Ελληνική Δημοκρατία, το Λουξεμβούργο αναγνωρίζει ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου ένα ποσό ίσο προς το φόρο που καταβλήθηκε στην Ελληνική Δημοκρατία, αλλά στην περίπτωση των μερισμάτων λαμβάνεται υπόψη ποσό όχι ανώτερο του 15% του ακαθάριστου ποσού αυτών. Εν τούτοις, αυτή η έκπτωση δεν ξεπερνά το τμήμα εκείνο του φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν χορηγηθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί στα εν λόγω εισοδήματα που αποκτήθηκαν στην Ελληνική Δημοκρατία.

γ) Όταν σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη αυτής της Σύμβασης εισόδημα ή κεφάλαιο που αποκτήθηκε από κάτοικο του Λουξεμβούργου εξαιρείται από τη φορολογία στο Λουξεμβούργο, το Λουξεμβούργο, μολαταύτα, κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του εναπομένοντος εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, μπορεί να συνυπολογίζει το εξαιρεθέν εισόδημα ή κεφάλαιο.

δ) Όταν, λόγω ειδικών μέτρων που αφορούν κίνητρα με σκοπό την οικονομική ανάπτυξη στην Ελληνική Δημοκρατία, ο ελληνικός φόρος ο οποίος πράγματι επιβάλλεται επί τόκων που προκύπτουν στην Ελληνική Δημοκρατία είναι κατώτερος του φόρου που η Ελληνική Δημοκρατία επιβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 11, τότε για την εφαρμογή της υποπαραγράφου β', το ποσό του φόρου που καταβάλλεται στην Ελληνική Δημοκρατία για τους εν λόγω τόκους θεωρείται ίσον προς οκτώ τοις εκατό (8%) του ακαθάριστου ποσού των τόκων τούτων.

ε) Όταν μία εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου αποκτά μερίσματα στην Ελληνική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου θα εξαιρεί αυτά τα μερίσματα από φόρο, υπό τον όρο ότι η εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Λουξεμβούργου κατέχει απευθείας τουλάχιστον το εικοσιπέντε τοις εκατό (25%) του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα από την αρχή της χρήσεως. Οι προναφερόμενες μετοχές στην ελληνική εταιρεία εξαιρούνται, υπό τους ίδιους όρους, από το φόρο κεφαλαίου στο Λουξεμβούργο.

2. Στην Ελληνική Δημοκρατία η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται ως εξής:

α) Όταν σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη αυτής της Σύμβασης εισόδημα ή κεφάλαιο που αποκτήθηκε από κάτοικο της Ελληνικής Δημοκρατίας εξαιρείται από φόρους στην Ελληνική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία μολαταύτα κατά τον υπολογισμό του φόρου επί του εναπομένοντος εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου μπορεί να συνυπολογίζει το εξαιρεθέν εισόδημα ή κεφάλαιο.

β) Αν κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στο Λουξεμβούργο, η Ελληνική Δημοκρατία παραχωρεί:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στο Λουξεμβούργο,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στο Λουξεμβούργο.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί εν τούτοις, να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις, το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στο Λουξεμβούργο.

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση - Κείμενο νόμου

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις αυτές συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) όλα τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) όλα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικές εταιρίες και ενώσεις, τα οποία αποκτούν το νομικό καθεστώς αυτών σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία η επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους με τις αυτές δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 9, της παραγράφου 6 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για τον υπολογισμό των

φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, αφαιρούνται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αφαιρούνται, για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης αυτής, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2 σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του άρθρου 24, της αρμόδιας Αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου, η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Κάθε συμφωνία που επιτυγχάνεται θα εφαρμόζεται ανεξάρτητα από χρονικά όρια που ορίζονται με την

εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν να επιλύσουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συσκέπτονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας για περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνήσουν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μία συμφωνία κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας Επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης και των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται, ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς.

Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ORDRE PUBLIC).

Άρθρο 27. Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί λειτουργοί

Άρθρο 27. Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί λειτουργοί - Κείμενο νόμου

Τίποτα σε αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή των προξενικών λειτουργών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28. Εξαίρεση ορισμένων εταιρειών

Άρθρο 28. Εξαίρεση ορισμένων εταιρειών - Κείμενο νόμου

Η Σύμβαση αυτή δεν θα εφαρμόζεται σε εταιρείες επενδύσεων (HOLDING COMPANIES) κατά την έννοια της ειδικής νομοθεσίας του Λουξεμβούργου, του νόμου της 31ης Ιουλίου 1929 και του Διατάγματος της 17ης Δεκεμβρίου 1938, ούτε σε εταιρείες που υπόκεινται σε παρόμοιο φορολογικό καθεστώς στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου. Δεν θα εφαρμόζεται επίσης σε εισόδημα που αποκτά κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας από τέτοιες επιχειρήσεις, ούτε σε μετοχές ή άλλα δικαιώματα σε τέτοιες εταιρείες τα οποία κατέχει κάτοικος της Ελληνικής

Δημοκρατίας.

Άρθρο 29. Θέση σε ισχύ

Άρθρο 29. Θέση σε ισχύ - Κείμενο νόμου

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν το ένα στο άλλο την πλήρωση των απαραίτητων συνταγματικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης.

2. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ τριάντα ημέρες μετά την τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογή:

α) όσον αφορά τους φόρους τους παρακρατούμενους στην πηγή, επί εισοδημάτων που αποκτώνται κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ,

β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, επί φόρων επιβαλλομένων για οποιοδήποτε διαχειριστικό έτος που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί εκείνο εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 30. Λήξη

Άρθρο 30. Λήξη - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά από περίοδο πέντε (5) ετών από τη χρονολογία θέσης σε ισχύ της Σύμβασης.

Στην περίπτωση αυτή η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) Όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, επί εισοδημάτων

που αποκτήθηκαν κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως εκείνο εντός του οποίου έγινε η επίδοση έγγραφης καταγγελίας.

β) Όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, επί φόρων που επιβάλλονται για οποιοδήποτε διαχειριστικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως, εκείνο εντός του οποίου έγινε η επίδοση έγγραφης καταγγελίας.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι'αυτό υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα την 22η Νοεμβρίου 1991 στην ελληνική, γαλλική και αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(υπογραφή)